

sysselsätta inom fiskerihanteringen, men innefattar de särskilda bestämmelser, som erfordras med hänsyn till de för nämnda hantering i varje land egenartade förhållanden, samt att vid förberedandet av denna lagstiftning varje regering måtte rådföra sig med vederbörande arbetsgivar- och arbetarorganisationer.

## II.

### *Hemställan angående begränsning av arbetstiden i inre sjöfart.*

Generalkonferensen av internationella arbetsorganisationen av nationernas förbund,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genua den 15 juni 1920

och beslutit antaga vissa förslag, angående »tillämpningen å sjömän av det i Washington nästföregående november upprättade konventionsförslaget rörande begränsning av arbetstiden i alla industriella företag, däri inbegripet transport till sjöss och, under betingelser som skola fastställas, å inre vattenvägar till 8 timmar om dagen och 48 i veckan. Därav följande verkningar i avseende å bemanningen samt tillämpningen av författningarna rörande bostäder och hälsovård ombord», vilken fråga upptagits såsom första punkten på dagordningen för konferensens sammanträde i Genua,

ävensom bestämt, att dessa förslag skola avfattas i form av en hemställan,

antager följande hemställan att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i delen om arbetet av traktaten i Versailles den 28 juni 1919, traktaten i St. Germain den 10 september 1919, traktaten i Neuilly den 27 november 1919 och traktaten i Le Grand Trianon den 4 juni 1920.

I betraktande av det uttalande i fredsfördragen, enligt vilket varje industriell samfällighet bör, i den mån dess särskilda förhållanden det medgiva, bemöda sig att uppställa »åtta timmars arbetsdag eller fyrtioåtta timmars arbetsvecka såsom mål överallt, där detta ännu ej blivit uppnått», hemställer den internationella arbetskonferensen:

## I.

Att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte, där den icke redan gjort så, åvägabringa en lagstiftning, varigenom arbetstiden för personer, sysselsatta i inre sjöfart, begränsas i enlighet med ovan anförda uttalande i fredsfördragen; att denna lagstiftning måtte förse med sådana specialbestämmelser, som kunna erfordras med hänsyn till de exceptionella förhållanden, klimatiska eller industriella, som äro förbundna med den inre sjöfarten i varje land; samt att lagstiftningen måtte åvägabringas efter samråd med vederbörande arbetsgivar- och arbetarorganisationer.

## II.

Att de medlemmar av internationella arbetsorganisationen, vilkas territorier omfatta områden, belägna vid vattendrag, som gemensamt begagnas av deras fartyg, måtte, efter samråd med vederbörande arbetsgivar- och arbetarorganisationer, sinsemellan träffa avtal om begränsning i enlighet med ovan anförda uttalande av arbetstiden för de personer, som sysselsättas i inre fart å ifrågavarande vattendrag.

## III.

Att vid dylik nationell lagstiftning och dylika avtal mellan länder, vilka hava områden vid samma vattendrag, måtte, i den mån så är möjligt, iakttagas de allmänna principerna i det förslag till konvention angående arbetstiden, som antagits av internationella arbetskonferensen i Washington, allt dock med hänsyn tagen till de förhållanden, klimatiska eller andra, som känneteckna vederbörande olika länder.

## IV.

Att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte för tillämpningen av denna hemställan, efter samråd med vederbörande arbetsgivar- och arbetarorganisationer, för sitt vidkommande fastställa åtskillnaden mellan inre och yttre sjöfart samt meddela sitt beslut härom till internationella arbetsbyrån.

## V.

Att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte inom loppet av två år efter Genua-konferensens avslutande tillställa internationella arbetsbyrån redogörelse för de åtgärder, som den vidtagit för att bringa denna hemställan till verkställighet.